

Vragen 1 t/m 3

Deze vragen zijn niet van toepassing op mijn situatie.

Vraag 4 van 5

Voorgesteld wordt dat kinderen via het volgen van thuisonderwijs aan de leerplicht kunnen voldoen indien het thuisonderwijs aan minimum kwaliteitsnormen voldoet waarop de onderwijsinspectie toezicht houdt. Welke effecten verwacht u van dit voorstel? Is dit voorstel voor u in de rol van ouder, leraar of onderwijsbestuurder werkbaar? Zo nee, waarom niet? Kleven er volgens u risico's aan de voorgestelde maatregelen? Zo ja, welke?

Ik ben een ouder van 4 kinderen. Drie ervan zijn op dit moment in de leerplichtige leeftijd. Ik voldoe aan de eisen van de wet en maak gebruik van mijn recht op vrijstelling op basis van richtingbezwaaar. Vier jaar geleden zijn wij vanuit Canada naar Nederland geëmigreerd. Onze reden voor thuisonderwijs was daar, en is hier nog steeds, op basis van onze geloofsovertuiging. Ik heb 3 jaar thuisonderwijs gegeven in B.C. Canada en nu 4 jaar hier in Nederland.

Met verbazing en groeiende zorg heb ik het wetsvoorstel gelezen. Dit wetsvoorstel gaat volkomen voorbij aan de kracht van thuisonderwijs voor het individuele kind en passeert de ouders in hun verantwoordelijkheid voor de educatie van hun kinderen. De kaders in deze wet zijn geschreven vanuit het perspectief van school en zijn daardoor grotendeels onbruikbaar voor thuisonderwijs. Ik heb het voorrecht om te kunnen spreken vanuit mijn ervaring met een overheid in Britisch Columbia, Canada, die inziet dat de verantwoordelijkheid voor de educatie van kinderen bij de ouders ligt en niet bij de overheid. De ouders kunnen ervoor kiezen hun kinderen naar school te sturen, en dus het geven van onderwijs uit te besteden, of zij kunnen dit zelf oppakken d.m.v. thuisonderwijs.

Door te werken met minimum eisen gaat men uit van een gemiddeld kind, echter de leerlijn van mijn kinderen is uniek, toegespitst op hun zwakheden en krachten. Het werken met minimum eisen is volkomen logisch in een school, waar een leerlijn moeilijk individueel kan worden uitgeschreven, maar binnen thuisonderwijs beperkt dit de voortgang en flexibiliteit. In B.C. werkt men ook met 'kerndoelen', echter begrijpt men de uniekheid van thuisonderwijs en de mogelijkheid om een leerlijn volkomen aan te passen aan het kind. Daarom is er de optie voor een individueel leerplan. (Het ultieme passend onderwijs? Een term die niet onbekend is ondertussen.) Er zijn vast thuisonderwijs ouders die het fijn vinden om te werken met schoolse kerndoelen en minimumeisen. Een beter voorstel zou zijn om de ouders de optie te geven op bovenstaande manier te onderwijzen, in plaats van het ze op te leggen. Het maken van een onderwijsplan voor het kind vind ik wel een goede optie om de ononderbroken leerlijn van het kind te volgen en te evalueren. Een jaarlijks plan is echter onnodig en (administratief) belastend. Een meerjarenplan lijkt mij meer werkbaar.

Het voorstel van een HBO-eis voor de onderwijzende ouder is kortzichtig en onnodig. Ik vind het getuigen van minachting naar een groot deel van de bevolking dat je met minder dan een HBO niet in staat zou zijn je kinderen te begeleiden in een volwaardige educatie. Nogmaals, voor een school is dit een logische eis, de ouders besteden de verantwoordelijkheid uit aan derden, deze professionals geven les aan grote getale kinderen tegelijk en daarom mogen we kwaliteitseisen verwachten. Voor een thuisonderwijzer geeft het een onnodige beperking.

Het toetsen van een kind is vanuit thuisonderwijs ook een onnodige verplichting. Tenzij een ouder, vanuit zijn verantwoordelijkheid, dit zelf van belang vindt. Toetsen gaan uit van een gemiddelde en testen alleen in hoeverre een kind leerstof onthoudt. Het zegt niets over de algemene ontwikkeling van het kind zelf.

Met verbazing las ik de voorwaarde voor het geven van onderwijs in het Nederlands. Mijn kinderen zijn tweetalig. Vloeiend Engels en Nederlands. Ons onderwijs is voornamelijk in het Engels. Ik neem aan dat deze eis voorkomt uit het verlangen dat kinderen Nederlands leren spreken. Ik begrijp dat als men in Nederland woont, men Nederlands leert. Dat kan prima zonder een algehele voertaal verplichting. Een Engels biologieboek lijkt me net zo functioneel als een Nederlands biologieboek. Bovendien is het spreken en begrijpen van meerdere talen een aanwinst.

Hetzelfde geldt voor de locatie-eis. Thuisonderwijs onderscheidt zich in hierin dat het onderwijs met het kind meereist. Een locatie beperking is beperkend en onnodig.

Het verplichten van onderwijstijd gaat helemaal voorbij aan de kracht van thuisonderwijs. Leren is een dynamisch iets. Wij leren niet binnen bepaalde tijden of met een minimum of maximum aan uren, maar altijd, overal. Kennis vergaren gaat net zo automatisch als ademen.

Vraag 5 van 5

Hoe zou een thuisonderwijzer zijn pedagogisch-didactische bekwaamheid kunnen aantonen? Kunt u dit toelichten?

Deze vraag is aanmatigend. Allereerst, waarom moet ik, als thuisonderwijzer aantonen dat ik pedagogisch bekwaam ben en mijn buurvrouw die kinderen naar school stuurt niet?

Trekt het geven van thuisonderwijs mijn opvoedkundige bekwaamheid in twijfel?

Schokkend en vernederend is deze vraag.

Didactische bekwaamheid is mijn inziens ook ontoetsbaar. Voor het onderwijzen van mijn kinderen gebruik ik vele boeken en materialen. Als thuisonderwijzer zijn we niet veroordeeld tot alleen ons eigen kunnen. Er zijn verscheidene experts die kunnen worden ingeschakeld indien nodig.

Didactische bekwaamheid is dus ook een schijnveiligheid.

Tot slot

Kort samengevat zijn de kaders in deze wet onbruikbaar voor mij als thuisonderwijzer, met uitzondering van een meerjaren onderwijsplan.

Deze wet is geschreven door mensen die geen verstand of inzicht hebben in de kracht en uniekheid van thuisonderwijs. Het voorstel gaat voorbij aan mijn verantwoordelijkheid als ouder voor mijn kinderen en is geschreven vanuit de aanname dat thuisonderwijs een onvolwaardige vorm van educatie is.

Onderzoeken uit Amerika en Canada bewijzen het tegendeel. B.C. Canada heeft een van de beste wetten op het gebied van thuisonderwijs. Het toezicht is risicogericht en zo min mogelijk belastend om de vrijheid van de ouders niet te beperken. Thuisonderwijzers hebben de vrijheid om hun kinderen te onderwijzen op een manier die aansluit bij hun ontwikkeling en de kinderen floreren.

Ik snap de wens van de overheid om deze kinderen te volgen, echter het aan banden leggen van deze vorm van onderwijs door micromanaging is bewezen onnodig en contraproductief.